

عنوان مقاله:

ارزیابی تحمل به شوری نهال های یکساله 10 ژنوتیپ انار بومی مازندران (*Punica granatum L.*)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و دومین همایش ملی کشاورزی، محیط زیست و امنیت غذایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

آزاده کاظمی پور - دانشجو کارشناسی ارشد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

حسین صادقی - دانشیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

علی شاهنظری - دانشیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

انار با نام علمی *Punica granatum* که از خانواده Punicaceae و بومی ایران است. انار در اقلیم های خشک، نیمه گرمسیریو مدیترانه ای دارای رشد و باردهی خوبی است و از آنجاییکه بخش های وسیعی از ایران در محدوده کویر مرکزی قرار دارد که دارای آب و هوایی خشک و نیمه خشک است، بنابراین درختان انار در چنین شرایطی اهمیت زیادی پیدا می کنند (بهزادی شهر بابکی، 1377). به دلیل افزایش روزافزون شوری در اراضی جهان، شوری خاک مورد توجه زیادی واقع شده است. تمام اراضی شور دنیا 831 میلیون هکتار است که این اراضی شامل خاک های شور و قلیایی می باشند که در قاره های آفریقا، آسیا و امریکا مشاهده شده است (رنگاسمی، 2006). حدود 25 میلیون هکتار از اراضی ایران دارای خاک هایی با شوری متوسط و کم و حدود 8/5 میلیون هکتار دارای خاک هایی با شوری زیاد هستند. بیشترین زمین های زیر کشت انار در ایران در حاشیه کویر می باشد که از جمله مشکلات عمده آن شوری خاک و آب آبیاری است که از جمله راه های مناسب برای برطرف کردن این مشکل اصلاح خاک های شور، آبشویی خاک ها و خارج کردن نمک های خاک می باشد که متأسفانه به دلیل کمبود آب در این مناطق این روش امکان پذیر نیست، روش دیگر شناسایی و انتخاب و معرفی ارقام متحمل به شوری می باشد (نایینی و همکاران، 1383). در این پژوهش با اعمال تیمارشوری بر نهال های 10 ژنوتیپ انار ارقام مقاوم تر شناسایی شده و جهت کشت و کار به طور وسیع تر معرفی خواهد شد.

کلمات کلیدی:

انار، شوری، تنش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/638324>

